

UN ESTIU PER NO OBLIDAR

Sobre un estiu dels 80, es van conèixer 5 xics, tots de la mateixa edat.

Cada un va venir d'un racó d'Espanya: Andreu de Barcelona, Héctor de La Corunya, Lara de Madrid, Alexia de Girona i Rebeca de Sevilla.

Les seves famílies estaven estivejant allí, en aquell poble. A agost, no hi havia platja, però feia una temperatura fresca i bona.

Es van coneixer al poliesportiu del poble, a la pista de Pilota Valenciana, un esport molt comú al poble.

Va ser Héctor el que va iniciar la conversació:

- Héctor - Hola, em dic Héctor, què tal?

Tots es van mirar estranyats i van voler parlar amb ell.

- Lara - Hola, em dic Lara i sóc de Madrid, d'on sou?

- Rebeca - Hola, sóc Rebeca i visco en Sevilla.

- Andreu - Hola, soc Andreu de Barcelona.

- Alexia - Hola, soc Alexia i soc de Girona.

- Héctor - Jo de La Corunya.

- Andreu - Voleu venir a la piscina? Tots van dir que sí i amb el permís dels pares van començar una amistat.

Al dia següent van quedar per anar al quioco per comprar-se uns Chupa Chups i passar un matí a La Via Verda amb les bicis i després dinar totes les famílies junes a un restaurant anomenat **El Nou Palacio**.

Al entrar al restaurant van agafar taula i van demanar paella, calamars a La Romana, palalles, coca a la pala i aigua amb gas de La Casera.

Al acabar de dinar van anar al cine d'Estiu.

-Rebeca - Que pel·lícula voleu veure? Tots van senyalar de la pancarta una pel·lícula d'humor.

Quan va acabar la pel·lícula, van anar a les seves cases a dormir. S'acostava el final de les vacances.

-Alexia - Queden 2 dies per acabar les vacances!!! Hi ha que convèncer als pares per poder quedarnos al poble.

-Andreu - Podem fer una reunió per convèncer als pares i així quedarnos en este poble tan xulo i tan net.

Els xiquets van planejar la quedada dels pares per poder quedar-se al poble.

3 Hores després: A la quedada:

-Pare Lara - Que passa aquí?

-Lara - Hola em diuen Lara i anem a contar-vos perquè deuriem de viore tots en este poble tan bonic, Agost.

Un poble amb pocs habitants i molt ric de fauna.

-Héctor - Per anar en bici la mejor es la Via Verda.

Es una ruta molt llarga amb molta fauna, hi ha una zona anomenada El Negret amb un camí privat que dona a un embassament d'un home molt bo i conegut al poble, Manuel Vicedo; un Forner del poble que treballa molt dur per poder sacar paper al poble tots els dies. El Forn es un establiment a la Avinguda De La Verge De La Pau.

-Rebeca- Es un forn de família, el Sr Manuel Vicedo treballa per la nit tots els dies per poder tenir pa fresc al matí.
-Lara- Després tenim el quiosc, anomenat Quiosc de la Pepa de Rufa: es el quiosc d'una dona major.

Tota l'informació ens la facilita una dona molt simpàtica anomenada Pili "La cartera", una perruquera i veïna del poble.

-Héctor- Llavors, podem quedar-nos a viure al poble?

-Mare Lara - Per mi si.

-Pare Héctor - Que dius Rigida! No podem deixar els treballs

-Pare Rebeca - Podem Demanar el traspàs.

-Pare Héctor - Llavors si.

-Alexia- Al final podem quedar-nos?

-Mare Rebeca - Després de reflexionar la resposta, SI.

-Tots els xiquets - SIIIIII.

Al final tots els xiquets van ser els mésafortunats per poder estar tots junts.